

Dani López: «Escric cançons que apel·lin als meus contemporanis»

El compositor passa a la final del certamen Terra i Cultura per la musicació del poema «Tractat de geometria» de Clara Fiol, interpretada per l'OMAC i Anna Ferrer

Dani López | David Ruano

El compositor Dani López ha musicat enguany "Tracta de geometria" de la poeta i cantant **Clara Fiol**. El tema forma part del nou disc de l'**Orquestra de Músiques d'Arrel de Catalunya** (OMAC), *Trencadís* (Propaganda pel Fet!, 2022), interpretat per la veu d'**Anna Ferrer**. La peça ha estat escollida pel jurat del certamen Terra i Cultura, organitzat pel celler Vall-Llach, com a una de les cinc finalistes a rebre el premi Miquel Martí i Pol 2022 a millor musicació d'un poema català.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=yCpeD9T8eIU>

Què us va portar a musicar "Tractat de geometria" de *Miloques i rabasses* de Clara Fiol (31D poesia, 2018)?

Sabia de l'existència de *Miloques i rabasses* perquè el llibre rondava pel pis d'uns amics. L'havia fullejat per sobre i m'havia encantat, de manera que quan vaig començar a buscar textos per escriure música per a l'**OMAC**, va ser el primer llibre que em vaig comprar.

Què us interessa d'aquesta poeta i cantant mallorquina?

A la **Clara Fiol** la conec des del 2017. En aquell moment vaig fer la música de l'espectacle *8de/9* de l'esbart d'Olot i l'**Alba Careta** cantava en el projecte. La **Clara** va venir a substituir-la i el

mateix dia del bolo ens vam conèixer! Des d'aleshores hem anat coincidint físicament i virtual, i l'he seguit en tots els seus projectes. M'encanta la poesia que escriu. La trobo rica i arrelada, i alhora contemporània i pop. Quan busco textos per musicar per a mi és molt important que puguin comunicar i emocionar al màxim de persones diferents.

Vau llegir el poemari on s'inclou?

Vaig llegir el poemari sencer i vaig musicar dos poemes, "Tractat de geometria" i "Flor del mes d'abril". Quan vaig escriure a la **Clara** ella em va dir que just aquests dos poemes ja els havia musicat ella, així que existeixen dues cançons diferents per a cada text. Això em recorda com, en la música tradicional, trobem el mateix text (o molt semblant) cantat amb dues melodies diferents, o una única melodia cantada amb textos diferents.

Què us agrada de la lletra del poema?

M'encanta com la **Clara** fa un poema d'una escena d'amor des d'un punt de vista que mai se m'hagués acudit: *'jo voldria, li diu ell, // escriure't sobre la pell // un tractat de geometria'*. Això em va obrir un món per fer una cançó d'amor, absolutament romàntica però enmig d'un trencaclosques musical ple de canvis de compàs i detalls. Per mi el text té l'equilibri perfecte entre misteri i riquesa lingüística amb claredat del missatge. La manera com la **Clara** organitza la rima fa que el poema es musiqui sense cap esforç.

Com en va abndar la musicació?

Abans d'escriure música per a l'**OMAC**, vaig escoltar moltíssimes cançons tradicionals enregistrades a l'arxiu de l'**Artur Blasco**. Em vaig enamorar d'una cançó que cantava la **Cinta Garcia** d'Astell, plena de petits canvis de compàs i subtileses rítmiques. Quan vaig llegir el poema "Tractat de geometria", vaig adonar-me que la cançó que cantava la **Cinta Garcia** era un tractat de geometria rítmic, i que estaven predestinades a conuiuere amb el poema de la **Clara Fiol**, de manera que vaig fer servir aquella melodia tradicional com a introducció, coda i inspiració pel "Tractat de geometria" de l'**OMAC**. Aquesta va ser la primera cançó que vaig escriure per l'orquestra i la veu d'**Anna Ferrer**. Vaig escriure l'esbós a mà, pensant molt bé en cada detall, després vam buscar el to adequat per l'**Anna** i al cap d'uns mesos, un cop tenia l'esbós d'onze poemes/cançons més, la vaig orquestrar. La melodia passa per tot el registre de l'**Anna**, des de la nota més greu que pot cantar fins a la més aguda.

Quina funció dones a la poesia i quina a la cançó?

La poesia de la **Clara** va teixint tot el recorregut de la cançó, passant per moments d'un *tutti* enorme orquestral fins a moments petits en els quals només sonen tres instruments i la veu d'**Anna Ferrer**. Al final de la cançó l'orquestra pren tota la intensitat del text i la remata, reprenent la melodia de **Cinta Garcia** d'Astell, que sona primer tapada per l'orquestra i s'acaba quedant gairebé sola.

Dani López i Anna Ferrer Foto: David Ruano

De quins altres poetes sou fans?

He musicat quatre poemes d'Anna Gual. De moment és la poeta amb la qual he fet més cançons. Però la veritat és que soc molt fan de tots els poetes que formen part de *Trencadís*: **Clara Fiol**, Anna Gual, Rosa Vilanova, Juana Dolores, Mireia Calafell, Josep Pedrals i **Enric Casasses**. Fora del projecte de l'**OMAC** també he musicat poemes de Perejaume i Jaume Bosquet, però aquestes cançons encara no estan publicades ni les ha escoltat mai ningú.

Què us agrada de la cançó folk que musica poetes?

Quan un poeta i un músic sumen energies el resultat pot ser una peça que va més enllà del que músic i poeta poden fer sense treballar junts: una perla de llenguatge destil·lat que ha trobat un caminet per fer-se cançó.

Quina línia de continuïtat veieu amb la Nova Cançó?

Per una banda, veig una línia de continuïtat amb la Nova Cançó pel fet que l'esquelet de la cançó és un poema i una melodia que, sense artificis, poden arribar als oients de manera directa. Per altra banda, "Tractat de geometria", des de molt aviat en el procés creatiu, es va gestar pensant en el format orquestral de l'**OMAC**, cosa que potser ho allunya una mica de la Nova Cançó.

Què trobeu o us atrau de la poesia dels Països Catalans?

Com més poemes busco per musicar, més veus descobreixo. M'atrau la profunditat i riquesa expressada de manera aparentment senzilla que veig en molts autors. Això em permet intentar escriure cançons que apel·lin als meus contemporanis, amb uns textos que sento que em representen i que són infinitament millors que les lletres que puc escriure jo.

Llegeix el poema i coneix les propostes dels altres finalistes:

